

Unele referințe privind asigurarea accesului la informație și transparenței în procesul de administrare

Galina MARDARE,
magistru în administrația publică,
metodist,
Departamentul dezvoltare profesională,
Academia de Administrare Publică
de pe lângă Președintele Republicii Moldova

SUMMARY

The application of the legal framework on administrative transparency in the Republic of Moldova, here we refer to the Law on access to information, including the transformation of the administrative culture into a democratic and transparent one, raises essential obstacles at present, especially for the countries with vulnerable economies, that have a limited budget for putting into practice a general program of additional measures.

Actualmente, mijloacele de acțiune ale transparenței administrative constituie instrumente prioritare în activitatea unui guvern deschis și democratic, care are drept obiectiv modernizarea administrării de stat în contextul integrării europene. Doar în condițiile în care există un schimb liber de informații poate fi asigurată transparența administrativă, evitându-se, astfel, fenomenul secretomaniei în instituțiile publice și, prin urmare, realizându-se dreptul cetățenilor de a fi informați, adică dreptul la transparența administrativă. Strategiile privind modernizarea administrației publice în Republica Moldova pot fi eficiente doar dacă se vor depune eforturi considerabile în vederea aplicării mijloacelor de acțiune ale transparenței administrative.

Mijloacele de acțiune ale transparenței administrative generează schimbări profunde în toate domeniile, preponderent în cel al administrației publice.

Strategia de dezvoltare privind modernizarea administrației publice în Republica Moldova, orientată spre cetățean, prevede promovarea transparenței reale a procesului de administrare, în conformitate cu cadrul legal privind transparența administrativă și accesul la informație. [1]

„Transparența în activitatea instituțiilor administrației publice constituie o

caracteristică fundamentală a societății democratice. Democrația este de neînchipuit fără realizarea eficientă a dreptului la informare”, menționează Sergiu Cornea, doctor în politologie, în articolul „Cadrul legal privind transparența administrativă în activitatea administrației publice locale”, inserat în culegerea de materiale ale Conferinței teoretico-practice din 20 mai 2004, desfășurată la Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele Republicii Moldova cu tema: „Probleme actuale ale teoriei și practicii administrației publice prin prisma cercetărilor colaboratorilor Academiei”.

Dreptul cetățenilor Republicii Moldova de a avea acces la informație este garantat de textul constituțional (art. 34) și cuprinde: „Dreptul persoanei de a fi informată prompt, corect și clar asupra măsurilor preconizate și, mai ales, asupra măsurilor luate de autoritățile publice, precum și obligația autorităților publice de a crea condițiile materiale și juridice necesare pentru difuzarea liberă și amplă a informației de orice natură”.

Legea privind accesul la informație dezvoltă acest drept și stabilește procedura necesară exercitării lui. Indiscutabil, această lege oferă posibilitatea de a cunoaște mai bine administrația publică și, drept consecință, de a o controla.

Actualmente, unul dintre cele mai am-

ple  i mai recente acte normative referitor la transparența administrativă este Legea Republicii Moldova privind accesul la informație (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 88-90, 28.07.2000)  i Legea privind transparența în procesul decizional (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 215-217, 05.12.2008). Anume aceste legi  i creează cadrul necesar asigurării unei transparen e reale în administrația publică.

Legea privind accesul la informație are drept scop *crearea cadrului normativ general al accesului la informațiile oficiale, clasificarea informațiilor cu accesibilitate limitată  i protec ia lor, eficientizarea procesului de informare a popula iei  i a controlului efectuat de către cetăţeni asupra activităţii autorităţilor  i instituțiilor publice, precum  i stimularea formării opiniilor  i participării active a popula iei la luarea deciziilor în spirit democratic.*

 n scopul asigurării executării Legii privind accesul la informație, Centrul «Acces-info» a elaborat unele recomandări practice, care au un caracter de îndrumare  i nu constituie o sursă autentică de drept. Aceste recomandări se adresează tuturor furnizorilor de informații (autorităţi  i institu ii publice), defini i astfel prin Legea privind accesul la informație  i stabilesc principiile, procedurile  i regulile de aplicare corectă  i eficien   a Legii men ionate. Potrivit acestor recomandări, **obiectivele de bază ale Legii privind accesul la informație sunt: garantarea dreptului de acces la informație, protec ia informațiilor cu accesibilitate limitată, garantarea căilor de atac.** [2]

La aplicarea Legii privind accesul la informație este necesar de a respecta următoarele principii: *dezvăluirea maximă, autonomia, obligativitatea publicării informațiilor de maximă importan  , promovarea unei guvernări transparente, solu ionarea cererilor de informații operativ  i impar ial, anun area preventivă a publicului la întrunirile din cadrul instituțiilor publice etc.* [3]

Principiul maximei transparen e este primordial pentru libertatea de informare, care se află la baza democratizării unui stat de drept. Pornind de la acest deziderat, literatura de specialitate  i chiar practica administrativă argumentează oportunitatea

acestui principiu. Tocmai de aceea necesită a fi înscris în Constitu ia Republicii Moldova, mai mult dec t at t, Legea Supremă trebuie să prevadă ca actele normative care nu respectă principiul maximei transparen e să fie amendate sau respinse. Prin urmare, devine absolut vital ca ** ntreg cadrul legal să fie interpretat astfel  nc t să respecte Legea privind accesul la informație.** [4]

Un alt principiu important al Legii constă în faptul că funcționarii publici nu trebuie să fie în nici un fel sanc iona i pentru furnizarea informațiilor oficiale, chiar dacă se dovede te că în conformitate cu Legea privind accesul la informație nu erau obliga i să facă acest lucru. Este esen ial ca acest cult al secretomaniei să fie combătut, mai ales în   rile at t de numeroase, în care funcționarii publici nu furnizează informație din teama că vor fi pedepsi i.  n acest context, amintim că ** n anul 1986, Organiza ia Statelor Americane a adoptat o Conven ie împotriva corup iei, care acordă protec ie pentru whistleblowers – persoanele care difuzează informații despre nereguli sau cele care le semnalează trebuie protejate.** Aceea i protec ie este prevăzută de conven iile anti-corup ie civile  i penale, adoptate de Consiliul European. [5]

De asemenea, este argumentat **sistemul de asigurare a liberului acces la informație**, care cuprinde: posibilitatea atacării refuzului de a furniza informațiile prin intermediul înaintării unei reclama ii administrative organului, care încalcă dreptul la informație  i instan ei de judecată, organizarea  i activitatea subdiviziunilor de informare  i rela ii cu publicul, desemnarea  i instruirea persoanelor responsabile de furnizarea informațiilor.

O altă modalitate de asigurare la fel de importantă este atitudinea opiniei publice, care neapărat trebuie luată în considerare. Totu i considerăm că *nu este suficient ca opinia publică sau instan a de judecată să asigure realizarea transparenței administrative.* Este necesar ca  ns  i *administrația publică să ia măsuri concrete în vederea asigurării transparenței în procesul de administrare.* Prin urmare, modalitatea principală de asigurare a transparenței este  ns  i activitatea

deschisă și responsabilă a autorităților administrației publice. Altfel spus, autoritățile publice și funcționarii publici trebuie să caute ei înșiși modalități de asigurare și promovare a transparenței administrative.

Potrivit articolului 5 al Legii privind accesul la informație, în calitate de subiecți ai Legii figurează furnizorul de informații și solicitantul informației, de asemenea, conform alin. 3 al aceluiași articol, „pot solicita informații oficiale: a) orice cetățean al Republicii Moldova; b) cetățenii altor state, care au domiciliul sau reședința pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliți cu domiciliul sau cu reședința pe teritoriul Republicii Moldova. În acest context, propunem următoarele precizări, extrase din argumentele autorilor, care semnează studiul privind monitorizarea transparenței administrative, sub egida organizației nonguvernamentale Transparența Internațională Moldova. [6]

În cadrul unor dezbateri asupra Legii privind accesul la informație a fost exprimată ideea că persoanele juridice nu pot fi solicitanți ai informațiilor oficiale, dreptul în cauză fiind recunoscut doar cetățenilor Republicii Moldova și, în anumite condiții, cetățenilor străini și apatrizilor. Autorii studiului apreciază ca fiind greșit acest punct de vedere și iată care sunt argumentele. Mai întâi, este eronată contrapunerea a două noțiuni care nu au același gen proxim, adică aparțin unor ramuri de drept diferite.

Conceptul „cetățean” este al dreptului constituțional, corelativul lui fiind, cum rezultă, de altfel, și din textul de lege citat, „cetățean străin” și „apatrid”. Conceptul „persoană juridică” aparține dreptului civil, corelativul lui fiind „persoană fizică”, ambele având genul proxim „subiectele de drept civil” sau „persoanele”, folosind termenii din Codul civil. În această ordine de idei, legiuitorul, atunci când utilizează termenul „persoane” (art. 10, 22, 23 din Legea privind accesul la informație), nu face deosebirea dintre persoane fizice și persoane juridice, iar *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. Această idee este confirmată și prin art. 4, alin. (1) al Legii: „Oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale”. Mai

mult decât atât, potrivit art. 12, alin. (3) din aceeași Lege, „cu excepția cazurilor solicitării informațiilor cu caracter personal, solicitantul poate să nu indice în cerere datele sale de identificare”.

Prin urmare, concluzia nu poate fi decât una: pentru legiuitor nu a fost o chestiune de principiu cine depune cererea în cauză: o persoană fizică sau o persoană juridică. De altfel, calitatea de fondator (membru) sau reprezentant al unei persoane juridice nu o exclude pe cea de cetățean. Un ziarist, de exemplu, fie că depune cererea de acces la informație din nume propriu, fie că o face în numele ziarului, care l-a împuternicit, este și într-un caz, și în altul, cetățean al Republicii Moldova. În acest context, amintim că dreptul la informație este unul din drepturile fundamentale prevăzute de Constituție, iar, în scopul unei exercitări eficiente a acestuia, cetățenii au dreptul de asociere. În consecință, dacă oricare cetățean al Republicii Moldova în parte este în drept să solicite informații oficiale, cu atât mai mult, este în drept să facă acest lucru organizația – persoană juridică constituită din mai mulți cetățeni.

În această ordine de idei, autorii studiului conchid că ar fi existat o problemă reală de interpretare a subiecților potrivit Legii privind accesul la informație numai în cazul în care Legea nu ar fi numit ca solicitanți de informații oficiale cetățenii, ci persoanele fizice. În acest caz, într-adevăr, potrivit argumentului logic *per a contrario*, urma să deducem că persoanele juridice nu au acest drept. Însă deoarece legiuitorul de la 2000 a numit titular al dreptului de acces la informație cetățeanul, distincția dintre persoanele fizice și persoanele juridice, nu mai prezintă interes.

Dificultăți de interpretare a Legii privind accesul la informație. Una dintre concluziile desprinse în urma studiului privind monitorizarea Legii privind accesul la informație este înțelegerea eronată a acestei Legi de către unii dintre furnizorii de informații. De exemplu, la întrebarea referitoare la numărul cererilor de acces la informație, înregistrate în instituția respectivă, unii au prezentat cifre exagerate (mii, zeci de mii de cereri), fără să precizeze dacă acestea erau anume cereri de acces la informație, alții au

inclus în cifrele prezentate diverse tipuri de cereri, peti ii, demersuri, interpelări. Confuzia este determinată în parte, probabil, de formularea imprecisă din **art. 15, alin. (1) din Legea privind accesul la informație**: „Cererile scrise cu privire la accesul la informație vor fi înregistrate în conformitate cu legisla ia cu privire la registre  i petiționare”.

Chiar dacă cele două institu ii juridice – accesul la informație  i peti ia (reglementate prin legi diferite) – au mai multe similitudini, totu i ele nu trebuie confundate. Dacă prin peti ie (institu ie a dreptului administrativ) se contestă un act administrativ, atunci prin accesul la informație (institu ie a dreptului constitu ional) se asigură accesul la informațiile oficiale.  n acest context, men ion m faptul că accesul la informație are un regim juridic distinct, iar pentru solu ionarea eficientă a cererilor de acces la informații se impune înregistrarea separată a acestora de către furnizor.

Readresarea ilegală a cererilor de acces la informație.  n articolul 17 „Readresarea cererilor” din Legea privind accesul la informație este inserată o normă fără de care instituția de drept în cauză ar fi ineficientă.  n conformitate cu acest articol, „cererea de furnizare a informa iei poate fi readresat  altui furnizor, cu informarea obligatorie a solicitantului în decurs de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii  i cu acordul solicitantului, în următoarele cazuri: a) informa ia solicitată nu se află în posesia furnizorului sesizat; b) informa ia solicitată de inut  de alt furnizor ar satisface mai deplin interesul fa  de informație al solicitantului”. A adar, **cererea de acces la informație** poate fi readresat  doar ** n termen de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii  i cu acordul solicitantului**. Vom remarca faptul că este o regulă care, indiscutabil, limitează practica birocratică de a purta cetăţeanul de la o autoritate la alta. Tocmai de aceea, atunci c nd solicitantului de informații i se cere acordul de readresare a cererii, acesta trebuie să se convingă de argumentarea acesteia pentru a nu se pomeni urcat în „caruselul birocratic”.

La întrebarea, „ n c te cazuri informa ia a fost oferită contra plată?”, majoritatea instituțiilor monitorizate nu au indicat

niciun caz, neg nd categoric încasarea plăţilor. Aceasta din cauza necuno terii, probabil, a prevederilor Legii privind accesul la informație  i anume **art. 12, alin. (5)**: „Elaborarea  i furnizarea unor informații analitice, de sinteză sau inedite pot fi efectuate în baza unui contract între solicitant  i furnizorul de informații, contra unei plăţi negociabile, dacă furnizorul va fi disponibil  i în drept sa realizeze o asemenea ofertă”, precum  i **art. 20** intitulat „Plăţi pentru furnizarea informațiilor oficiale”.

Practica judiciară. Pornind de la faptul că **solu ionarea cererilor de acces la informație, prin garantarea dreptului constitu ional la informație depinde, în cea mai mare măsură, de competen a și corectitudinea persoanei responsabile de furnizarea informațiilor**, exper ii în cadrul monitorizării dreptului la informație au înregistrat mai multe cazuri de nesoluționare a cererilor de acces la informație. Acest adevăr este confirmat  i de jurispruden a în materie, care atestă c ştiguri de cauză (fie  i pu ine)  n favoarea solicitanților de informație. Cu toate acestea, practica judiciară nu cunoa te vreun caz de sancționare a persoanelor cu func ie de răspundere în temeiul art. 199/7, „ nc lcarea legislației privind accesul la informație”, prevăzut de Codul cu privire la contravențiile administrative.

Articolul 24 din Legea privind accesul la informație prevede că, „ n func ie de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al func ionarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informa ia solicitată, instan a de judecată decide aplicarea unor sanc iuni în conformitate cu legisla ia”.  n această ordine de idei, men ion m că **Codul penal (art. 180)  i Codul cu privire la contravențiile administrative (art. 199/7) prevăd răspunderea penală, respectiv, administrativă a persoanelor cu func ie de răspundere pentru încălcarea dreptului de acces la informație.**

 n concluzie,  inem să subliniem faptul că Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 982 privind accesul la informație la 11 mai 2000, însă misiunea organului legislativ suprem nu sf r  te în momentul adoptării legii, ci continuă  i după aceasta

prin supravegherea executării acesteia. Pornind de la acest fapt, autorii studiului privind monitorizarea transparenței administrative au adresat Comisiei pentru cultură, știință, învățământ, tineret și mijloace de informare în masă (actualmente Comisia cultură, educație, cercetare, tineret, sport și mass-media) a Parlamentului Republicii Moldova o **cerere prin care a fost solicitat răspunsul la întrebarea dacă Parlamentul Republicii Moldova supraveghează executarea și eficiența Legii privind accesul la informație**, conform articolului 25 al Legii, potrivit căruia „Guvernul, în termen de 3 luni: va înainta Parlamentului propuneri cu privire la aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege, inclusiv la stabilirea responsabilității pentru acțiunile ce constituie încălcări grave ale dreptului de acces la informație” și dacă „există în Parlament proiecte privind modificarea sau completarea Legii privind accesul la informație, cine sunt autorii și care este conținutul acestora?” Aceeași cerere a fost adresată Guvernului Republicii Moldova, autoritate chemată să organizeze executarea legilor, prin care a fost solicitat răspunsul în vederea executării prevederilor art. 25 din Lege, precum și dacă există la Guvern proiecte privind modificarea sau completarea Legii privind accesul la informație, cine sunt inițiatorii, care este conținutul acestora?” În afara faptului că această cerere de acces la informație a fost soluționată peste termenul limită prescris de Lege, răspunsul a fost obținut de la Ministerul Justiției, care a formulat următoarele: „Cât privește aducerea legislației în concordanță cu prezenta Lege, Codul cu privire la contravențiile administrative (art. 199/7) și Codul penal (art. 180) stabilesc răspunderea administrativă și, respectiv, răspunderea penală pentru acțiunile ce constituie încălcări grave ale dreptului de acces la informație.” De asemenea, a fost anexată informația, precum că Ministerul Justiției nu dispune de o bază de date computerizată, care să țină la evidență inițiativele legislative ale Guvernului, precum și, în special, proiectele privind modificarea sau completarea Legii privind accesul la informație.

Așadar, **existența unor inițiative legislative de modificare sau completare a**

Legii privind accesul la informație rămân a fi studiate și aprobate. În această ordine de idei, adăugăm pe marginea acestei chestiuni controversate că unii susțin că Legea este reușită, alții – că ar putea fi îmbunătățită prin identificarea criteriilor de monitorizare, evaluare și control, prin elaborarea unor proiecte, planuri, strategii în vederea unei funcționalități eficiente a întregului cadru legal privind transparența administrativă din Republica Moldova.

În concluzie, vom remarca că un rol decisiv în procesul de implementare a cadrului legal privind transparența administrativă în Republica Moldova revine activităților de instruire a funcționarilor publici întru schimbarea mentalității privind dreptul la informație și dezvoltarea ascendentă a relațiilor dintre administrație și cetățeni în domeniul respectiv.

Președintele Centrului de promovare a libertății de exprimare și a accesului la informație “Acces-info”, cunoscut ziarist și publicist, fost deputat în Parlamentul Republicii Moldova, coautor al manualului pentru funcționarii publici „Liberul acces la informație”, Vasile Spinei, subliniază, precum că acesta „este conceput ca sursă de inspirație pentru funcționarii publici în scopul eficientizării activității administrative, sporind, astfel, încrederea și aprecierea publicului”.

Prima parte a manualului se referă la conceptul și principiile ce stau la baza liberului acces la informație. Partea a doua îi vizează direct pe funcționarii, responsabili de solicitarea cererilor de informații. Președintele Centrului a remarcat, în prefața acestui manual, următoarele: „**În ultimii zece ani, mai multe țări au elaborat legi cu privire la liberul acces la informație**, printre acestea numărându-se **Fiji, Japonia, Mexic, Africa de Sud, Coreea de Sud, Thailanda, Trinidad-Tobago, Marea Britanie**, precum și majoritatea țărilor din Europa Centrală și de Est. Aceste țări s-au alăturat unor astfel de state, precum **Suedia, SUA, Finlanda, Olanda, Australia și Canada**, care promulgaseră asemenea legi cu mult timp în urmă”. Același autor este de părere că „*totuși legea în sine este doar un prim pas. Punerea ei în aplicare, inclusiv transformarea culturii administrati-*

ve în una democratică  i transparentă, ridică mari obstacole, mai ales  rilor cu economii vulnerabile, unde bugetul de stat pentru punerea în aplicare a unui program general de măsuri complementare este limitat".

 n ultimii ani, mecanismul de implementare a Legii privind accesul la informație în Republica Moldova  i conturează noi obiective:  ncurajarea solicitării de către cetăteni a informa iei de la autoritățile publice; facilitarea exercitării dreptului de acces la informa ia publică; asigurarea transparenței administrative la toate nivelurile, promovarea unei mai bune furnizări a informa iei publice. Ex-pre edintele Cur ii Constitu ionale, Victor Pu ca , încă la primul mandat, referindu-se la mecanismul de implementare a Legii date, a men ionat în *prefa a culegerii "Dreptul tău: accesul la informație"*, care cuprinde legisla ia Republicii Moldova, *acte interna ionale cu privire la transparența administrativă* că aceasta va dura mai mul i ani, deoarece nici institu ile de stat, nici societatea civilă încă nu sunt pregătite suficient pentru a implementa eficient Legea privind accesul la informație, de aceea este necesar un efort comun al ambelor p r i. De asemenea, Pre edintele Cur ii Constitu ionale afirma că *"aderarea la Conven ia Europeană pentru Drepturile Omului  i a Libert  ilor Fundamentale, adoptarea Legii privind accesul la informație, racordată la rigorile normelor interna ionale, includerea unor numeroase prevederi ce  in de libertatea de exprimare  i liberul acces la informație în diverse acte normative constituie un pas înainte pe f ga ul democratizării societății, construirii societății bazate pe drept. Dar a avea legi bune încă nu e totul. Ele trebuie să fie implementate, cunoscute  i respectate."*

 n concluzie, vom remarca că at t perfectarea cadrului legal privind transparența administrativă în Republica Moldova, cât  i tendin ele de elaborare a mecanismului de implementare a Legii privind accesul la informație fac parte din procesul de modernizare a administrației publice, iar acest proces nu este de conceput în afara unei societ  i deschise spre transparen  , integrare  i globalizare.

Actualmente, importan a adoptării Legii privind accesul la informație este incontestabilă  i oportună pentru Republica Moldova,

este o ac iune cu caracter politic, care obligă să promovăm un cadru legal în materie de transparen  , ajustat la standardele interna ionale.

 n urma unor studii privind etapele de monitorizare a implementării cadrului legal privind transparența administrativă, constatăm faptul că acesta r m ne a fi interpretat în calitate de rezultată a unei evolu ii de lungă durată  i a unor eforturi constante în promovarea primatului cet  eanului în afacerile publice prin garantarea  i asigurarea dreptului de acces la informații.

Prin urmare, considerentele enun ate în lucrare denotă faptul că edificarea conceptului de transparen   administrativă urmează să implementeze un caracter consecutiv  i gradual, deoarece acesta a devenit un element important, care este dictat de cerin ele actuale privind modernizarea administrației publice din Republica Moldova.

 ntru atingerea acestui scop, vom expune unele propuneri  i recomandări, care ar conduce la transformarea culturii administrative în una democratică  i transparentă:

1. La elaborarea eventualului **Cod al accesului la informație**, a **viitoareii Carte a solicitantului de informație în raport cu administrația publică** să se creeze un grup reprezentativ de lucru, în care să nu lipsească exponen ii societății civile, or, elaborarea unor legi cu caracter complex, cum ar fi codurile, necesită crearea unor grupuri speciale de lucru, adică implicarea unui poten ial intelectual combinat.

2. Efectuarea unor modificări în Legea privind accesul la informație, Legea cu privire la registre  i Legea cu privire la petiționare, care ar obliga instituțiile să  in  o eviden   separată a cererilor privind accesul la informație.

3.  n scopul executării art. 25 al Legii privind accesul la informație, care prevede că *"Guvernul, în termen de trei luni, va înainta Parlamentului propuneri cu privire la aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege, inclusiv la stabilirea responsabilității pentru ac iunile ce constituie încălcări grave ale dreptului de acces la informație"*, propunem  mbun t  irea mecanismului de înlăturare a pre-

judiciului, cauzat solicitanților prin încălcarea dreptului de acces la informație, anume prin rigurozitatea funcționării regimului de sancționare. Astfel, sintagma „stabilirea res-

ponsabilității pentru acțiunile ce constituie încălcări grave ale dreptului de acces la informație” trebuie să fie suplinită prin fixarea unor reguli și mecanisme de aplicare.

BIBLIOGRAFIE

1. Platon M. Strategia și realizările posibile în modernizarea administrației publice. Secția Editare AAP. Chișinău, 1999, 56 p.
2. Colectiv de autori, Aplicarea Legii privind accesul la informație: Recomandări practice. Editura Centrului “Acces-info”. Chișinău, 2003, 70 pag.
3. Colectiv de autori. Dreptul tău: accesul la informație. Editura Universul, Chișinău, 2002, 359 p.
4. Popa V. Autoritățile publice ale Republicii Moldova. Compendium privind structura, organizarea și funcționarea lor. Editura Tish. Chișinău, 2004.
5. Colectiv de autori. Liberul acces la informație: Manual pentru funcționarii publici, Editura Centrului “Acces-info”, “Balacron”, Chișinău, 2004.
6. Cozonac C., Guja Ia., Munteanu P. Monitorizarea accesului la informație. Transparency International Moldova. Editura Bons Offices, Chișinău, 2004, 189 p.
7. Bryane Michael, Rainer Kattel, Wolfgang Drechsler, Dezvoltarea capacităților de guvernare / Provocări pentru țările din Europa Centrală și de Est, Editura Elan Poligraf. Chișinău, 2005, 279 p.

Prezentat: 05 septembrie 2012.

E-mail: galina-mardare@rambler.ru